अवस्याजीवनोपायाभावेनविपत्स्यामः मरिष्यामः ॥ २८ ॥ अवल्गुअमंगलं अकर्मेतिवापाठः तत्कारिणंनिश्चेष्टं कुलंज्ञातयः वंशःसोमसूर्यादमूलोत्पत्तिस्थानं ॥ २९ ॥ संजयेतितस्यनाम ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ३१ ॥ अनुत्थानंशत्रुंपत्यनवस्थानंभयंचतेउभेचिश्रयंहतइतिपूर्वेणसंबंधः निरीहोनिश्चेष्टोनाश्चुतेमहत्पदिमितिशेषः निरुतिपापेभ्यःपराभवदोषेभ्यः ॥ ३४ ॥ २४ ॥ स्वकंधना विकं परंविषहतेइतिपुरुषपदिनिर्वचनंवर्णविकारादिनाज्ञेयं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ दिष्टभावंमरणं प्रजासंतिः प्रियंपुत्रादि सुखंतत्परिष्वंगादिजोहर्षः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मामपश्यंत्यास्तेपृथिव्याकिमितिसंबंधः

नेदृशंबंधुमासाद्यबांधवःसुखमेधते॥अवस्यैवविपत्स्यामोवयंराष्ट्रात्यवासिताः॥२८॥सर्वकामरसैर्हीनाःस्थानश्रष्टाअकिचनाः॥अवल्गुकारिणंसत्सुकुल वंशस्यनाशनं॥ २९॥ कलिंपुत्रप्रवादेनसंजयत्वामजीजनं॥ निरमर्षनिरुत्साहंनिवीर्यमरिनंदनं॥ ३०॥ मास्मसीमंतिनीकाचिज्जनयेसुत्रमीदृशं॥ माधू मायञ्वलात्यंतमाकम्यजहिशात्रवान्॥३१॥ञ्वलमूर्धन्यमित्राणांमुहूर्तमपिवाक्षणं॥एतावानेवपुरुषोयदमषींयदक्षमी॥३२॥ क्षमावाज्ञिरमर्थश्रनेव स्वीनपुनःपुमान्॥संतोषोवैश्रियंहंतितथानुक्रोशएवचे॥३३॥अनुत्यानभयेचोभेनिरीहोनाश्चतेमहत्॥एभ्योनिकृतिपापेभ्यःप्रमुंचात्मानमात्मना॥३४॥ आयसंत्द्यंकत्वाचगयस्वपुनःस्वकं॥परंविषहतेयस्मात्तस्मात्पुरुषउच्यते॥३५॥तमाहुर्व्यर्थनामानंस्रीवद्यहर्जीवति॥शूरस्योजितसत्वस्यसिंहविकांत चारिणः॥ ३६॥ दिष्टभावंगतस्यापिविषयेमोद्तेप्रजा॥ यआत्मनःप्रियसुखेहित्वाचगयतेश्रियं॥ ३७॥ अमात्यानामथोहर्षमाद्धात्यचिरेणसः॥ ३८॥ किंनुतेमामपश्यंत्याः पृथिव्याअपिसर्वया॥ किमाभरणकृत्यंतेकिंभोगैजीवितेनवा॥ ३९॥ मातोवाच किमद्यकानांयेलोकाद्विषंतस्ता नवाप्तुयुः॥येत्वाहतात्मनांलोकाःसुॡदस्तान्वजंतुनः॥४०॥ भृत्यैविंहीयमानानांपरपिंडोपजीविनां॥ रुपणानामसत्वानांमारुत्तिमनुवर्तिथाः॥४१॥ अनुत्वांतातजीवंतुत्राह्मणाःसुत्दर्स्तथा॥पर्जन्यमिवभूतानिदेवाइवशतकतुं॥४२॥ यमाजीवंतिपुरुषंसर्वभूतानिसंजय॥पकंहुममिवासाघतस्यजीवित मर्थवत्॥ ४३॥ यस्यशूरस्यविकांतैरेधंतेबांधवाःसुखं॥ त्रिदशाइवशकस्यसाधुतस्येहजीवितं॥४४॥ स्वबाहुबेलमाश्रित्ययोऽभ्युज्जीवितमानवः॥ सलोके लभतेकीर्तिपरत्रचशुभांगति॥४५॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिविदुलापुत्रानुशासनेत्रयसिशाधिकशततमोऽध्यायः॥१३३॥